

Očetov greh

Ne bi bilo vredno moza in greh bi bilo, prelomiti besedo, ki jo je dal očetu. Sramota pa bi zadelo tudi njega samega. — Toda: ali ne goljufa Marte, njene-ga dobrega srca, ki nič hudega ne slutiti, ko jo pušča v taki negotovosti in jo tolaži z megljeno prihodnostjo? Ali ji ne mora razodeti vsaj to, da ničesar nima? Ne, ne, ne! Takega ne bo marala, berača že ne. Zapustila ga bo, in poleg sramote bo moral prenašati še ranjeno srce. — Ali ne bi bilo najbolje, da bi jo odvezal od obljube? Vsaj razočaranja si ne bi učakala z njim. Za božjo voljo: nikar! Tega vendar niti najstrožji sodnik ne bi mogel od njega zahtevati. Tedaj bi moral najlepše sanje o svoji sreči pokopati. Trikrat huje bi mu bilo, če bi izgubil dekle, kakor zdaj, ko je izgubil domačijo. Delal bo in zaslužil bo; s pridom in srečo bo kmalu toliko imel, da jo bo mogel kakor poštenjak na kaj vzeti.

Proseče jo je pogledal in mehko dejal:

"Marta, odpusti mi! Tega, kar se je zgodilo, ne morem več popraviti. Če pa boš le nekoliko še potrpekla z menoj, bo vse dobro in prav. Svoje srce mi pusti, prosim te!"

"Mojo besedo imaš in te ne bom nikoli prelomila," je rekla resno; "ampak to boš razumel, da mi je težko pred očetom. Tudi jaz te prosim za nekaj: Bodi spet tak kakor prej! Lepo bodi z ljudmi in — nikar tak skupuh! Denar je mrzel in od njega ti zamrzne srce."

"Marta, Marta! Zaklinjam se ti, da nisem skupuh."

"Meni se tudi zdi kar neverjetno, ko te tako gledam; pa te je le prevzela strast po denarju. Vse, kar si zadnje mesece

počel, potrjuje to. Če me imaš zares rad, tedaj ne obešaj srca tako čez mero na denar! Denar pa ljubezen ne moreta shajati — rečem ti: dolgo nikoli ne shajata!"

"Marta, ne boš več imela vzroka, da bi me pohlepa dolžila," ji je zatrjeval napol užaljeno; "upam, da se boš kdaj še prepričala, da mi nič ni bolj tuje kakor skopušvo."

Ni mu še prav verjela in je rekla:

"Vesela bom, če bo zares... Zdaj morava pač v božjem imenu čakati, da se na prav obrne. Obrniti na prav moraš pa ti; drugače oče nikoli ne dovolijo, da bi me vzela. — O moji zvestobi pa ti ni treba dvomiti."

Iz njenih oči mu je posvetil topel pogled, potem je odšla, ne da bi mu dala roko. — S ponižanim, pa olajšanim srcem je lezel v hrib.

Doma ni imel ne podne ne ponoči miru. Kakor kaka uboga verna duša je taval okoli — iz hiše v hlev, iz hleva na gumno in z gumna zopet v hišo. Večkrat je dolgo slonel v izbji na oknu in gledal po dolini in na hribe okrog. Temni gozdovi, svetle jase, sončni vrhovi, vse, vse ga je vabilo: Ostani! Ostani! Nikar odtod, nikar! Tu gori je bilo nebo prijaznejše ko kjerkoli na svetu, tu gori je bilo sonce doma. Na vse zgodaj zjutraj, ko so se po dolinah še vlačile meglice, je tu že gorelo in

CHICAGO, ILL.

HOUSEHOLD HELP

MOTHER'S HELPER — Child care. General housework. Stay. Own room. TV. Sunday and Monday off. Evanston. Call DAVIS 8-8063. (160)

GENERAL HOUSEWORK — Older woman to stay and assist with children. Reliable. References. Permanent. Salary. Call HI 7-0250 after 6 p. m. (160)

REAL ESTATE FOR SALE

BELLWOOD — By Owner. Brick bungalow, 8 rooms plus 3 rooms down. Near schools, shopping, transportation. Call LI 4-8569. (160)

RIVER FOREST

8 room charming old residence. 4 bedrooms, 1 with sitting room, den and 3 baths, all on 2nd floor. Living room, dining room, both with fireplaces. Modern kitchen with breakfast room, powder rm. on 1st floor. Hot water gas heat, storms-screens, 2 car gar., side dr. Fenced dog kennels with run. Screened tea house. Near schools and churches. Many extras. — Only \$65,000. By owner. — Call FOrEst 9-8683. (159)

HINSDALE — By owner. Fast possession. 6 rm. brick ranch. 1 yr. old. 3 bdrms. Dining rm., firepl., full bsmt., oil heat. All appliances, built-in kitch. 75x193. Sacrifice in very low 30's. FA 5-0306. (160)

THE OBLATES OF ST. JOSEPH

Consecrated Women
In the World
Living the Life of Total Dedication, According to the Principles of St. Francis de Sales
Planned Particularly for Nurses

School Teachers
Business Women
Professional Women

A Potential Secular Institute
Offering Both Resident and Non-Resident Membership

HEADQUARTERS AT MARYDAWN, PITTSFORD, VERMONT

Approved by THE MOST REV. ROBERT F. JOYCE, D.D.

Bishop of Burlington

INQUIRE OF: REV. JOHN A. LYNCH, Director

Write for Literature, Dept. P.

P. O. BOX 123

PITTSFORD, VERMONT

(159)

žarelo skozi drobna okenca; in pozno zvečer, ko so dolino že pokrile temne sence, je tu zgoraj še objemalo bele domove, se ustavljalo na obronkih in se od vrhov kar ni moglo ločiti. O, vse to, vse to zapustiti! Zapustiti beli, sončni dom očetov...

Ko nož mu je rezala ta misel srce. Zadnji dan je še enkrat premeril s počasnimi koraki vse njive, vse trate, ves gozd, od vsakega drevesa se je poslovil — in tam zunaj v kotu, na najvišji meji, odkoder je bil pogled na vse travnike, je počenil in z glavo udaril ob rjavo grudo, kakor da jo poljublja, in mrmral:

"Moja, moja! Zemlja! Zemlja! — Nič... nič... več... moja..." Potem se je vrnil v hišo in je v kovčeg spravil svojo prazno obleko, dve nedelni in dve za vsak dan ter nekoliko perila. Tudi posle je izplačal, kolikor jih je še ostalo pri hiši. Ko je bilo že čisto temno, je še enkrat odhodil vso hišo, pokropil vse kote z blagoslovljeno vodo in zraven nekaj mrmral. Hladni gomazinci so ga spreletavali, oči so mu gorele kakor od vročice. Toda premagal se je, stisnil zobe, da so zaškrtali, zagrabil kovčeg in odšel v črno noč. Vse, kar mu je ostalo od mogočnega domačije, je nesel na hrbtu: obleko in perilo. Vse svoje bogastvo je shranil v denarnico; bilo je drobiža za kakih petdeset dinarjev. Drugi dan je prišel na Dvornikovo novi posestnik, ki se je pisal Križnik.

Tevž si je spodaj v vasi najel pri čevljarju Štefanu sobico; sem je spravil svoje reči, tu si je odslej tudi sam kuhal. Ko bi bili ljudje le vedeli, kak siromak je bil, večini bi se bil smilil. Tako pa so krožile najbolj gorostasne govorice o njegovem neznanskem bogastvu. Večkrat ga je kak radovednež povprašal, za koliko je kaj prodal domačije. Ker od njega niso ničesar izvedeli in je tudi Križnik, novi posestnik, trdovratno molčal, so jeli ljudje ugibati ogromne vsote. Nekateri so dejali, da je prodal grunt za osem sto tisoč dinarjev, drugi so vedeli celo za

en milijon. Razen tega denarja, so pravili, ima še okoli četrtilijona v banki. Zdaj pa zdaj ga je kdo podražil in prosil za majhno posojilo; vsakemu je odgovoril, da nima gotovine pri rokah. Zaradi tega so nastale nove govorice o velikanskih obrestih, ki mu jih plačuje neka banka.

Čim več so mu prisodili premoženja, tem bolj so se zgledovali nad njegovim revnim življenjem in navidez neumnim garanjem. Hodil je namreč k lesnemu trgovcu Hiršlerju delat in je od zgodnjega jutra do poznega večera nakladal težke hlode. Jedel je malo in slabo: enkrat že zaradi tega, ker ni znal kuhati, pa tudi zaradi tega, ker ni imel časa. V gostilno ni šel nikoli. Po vsem tem so še bolj razvpili njegovo skopušvo.

Blazinovi, ki so bili Štefanovi sosedje, so na vso moč podpirali take marnje. Posebno stara in pa Liza sta imeli povsodi svoj nos zraven, in če sta kaj izvahali, sta vse obesili na veliki zvon. Kmalu so si jeli ljudje pripovedovati, da si Tevž od same lakomnosti že jesti več ne upa. Že tedne in tedne guza sam suh kruh in rodo polento; zato je tudi tako sestradan in upadel. Obleka mu je vsa zakrpana, tako da ga je že v delavnike sram iti med ljudi.

Posušil se je Tevž zares, to je bilo pač zaradi trdega dela in zaradi drugih težav; ob nedeljah pa je bil slejkoprej čedno oblečen; tudi v obraz je bil ljub in bridka otožnost se mu je kar podala. Toda očitka, da je skopuh, se ni mogel iznebiti; večkrat mu ga je kdo kar v obraz zabrusil. Blazinovi so tudi pravili, da ponoči nima miru; ure in ure krama po svoji kamri in vžiga luč, da gleda, če so njegovi zakladi še na varnem. Pod posteljo ima namreč polno vrečo zlatnikov; ti so njegov bog, na njih si pase oči. Kaj čuda, če so odslej tatinski rokomavi prežali okoli njega!

Nekega dne je peljal Tevž težek voz lesa v Hom. Ker je bil januarski dan kratek, se to noč ni vrnil domov. Tedaj so mu

hudobneži udrli v sobo in mu obrnili vse narobe. Denarja niso našli niti pare, niti zlatnine ne in ne kakih hranilnih knjižic. Zato so mu odnesli prazne in nedelne obleke in večji del perila. Čeprav je Tevž koj drugič dan vso reč razglasil in jo javil orožnikom, vendar tatov ni bilo najti. Za Tevža je bilo tem huje, ker ni imel denarja, da bi si bil novo obleko kupil. Pri nekem kmečkem krojaču na gori si je dal napraviti bukovo, da bi mu bila za nedel pozimi pa tudi; poleti. Tudi nekaj hodnega perila si je kupil. Ker pa ni imel dovolj denarja — na posodo si ga ni hotel in ni mogel vzeti — je prodal svojo uro. Ko so ljudje, ki so mu krajo iz srca

V BLAG SPOMIN
OB PRVI OBLETNICI SMRTI
NAŠEGA LJUBLJENEGA
SOPROGA, OČETA in
STAREGA OČETA

Frank Germ

ki je umrl 18. avgusta 1959. leta

Eno leto je minilo že, odkar si Ti zapustil me. Zakaj ta smrt prišla je po Te, ko brez Tebe tako dolg čas je?

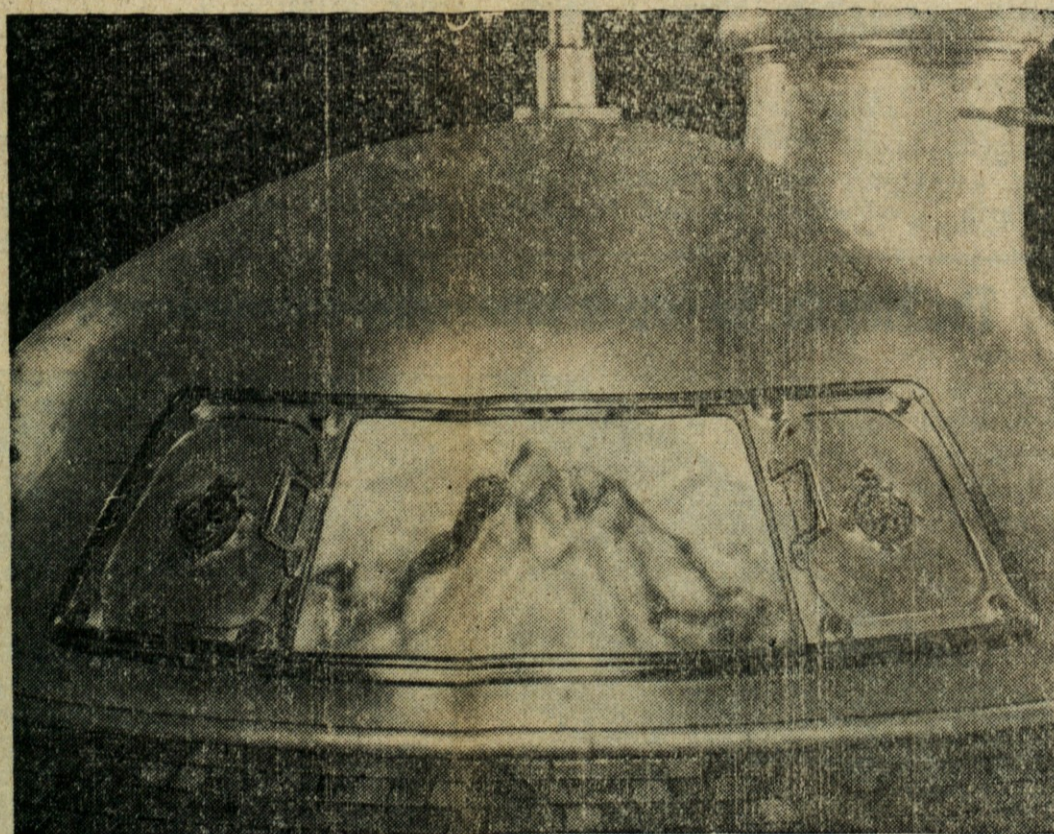
Kjerkoli hodim, gledam za Teboj, a Tebe od nikoder ni, zaman Te iščejo moje oči! A hiša naša prazna je, ker več med nami Tebe ni!

Na grob Tvoj pa prinašamo, dušičnih vrtnic šopek lep, naj on dokaz bo Tebi ljubezni naše neminljive!

Tvoji žaljčci:

MARY, soproga
ANTHONY in FRANK, sinova
SNAHE, VNUKI, VNUKINJE
OSTALO SORODSTVO

Cleveland, Ohio, 18. avg. 1960.

Stroh's fini okus se prične tukaj...

Zgoraj je prikazan eden od Stroh's 19 žarečih se kotlov. Direktno pod temi kotli se igrajo ognjeni plameni pri skrajni temperaturi 2000 stopinj. Ta huda vročina proizvaja najfinjši okus iz najfinjših zmesi. TO JE VARJENJE Z OGNJEM!

Varjenje z ognjem ustvarja lahko, mehko in osvežujoče pivo neprimerne kakovosti. Nobeno drugo ameriško pivo ni varjeno na tak način — varjeno z ognjem pri 2000° — in zaradi tega nobeno drugo ameriško pivo ne tekne tako kot Stroh's! UZIVAJTE STROH'S ŠE DANES!

Ugajalo vam bo

Stroh's
je lažje!

SEDAJ PO LOKALNIH CENAH

The Stroh Brewery Company
Detroit 26, Michigan

privoščili, še za to izvedeli, ni bilo hudobnim govoricam ne konca ne kraja.

Tisti čas je zunaj v Jazbini neki kočar pogorel. Nesrečna družina je ostala brez vsega, ker niso bili nikjer zavarovani. Da bi jim pomagali, sta šla župan in kaplan po fari pobirat. Ljudje so radi dali: eni živež, drugi obleko, tretji denar. Manj kakor dvajset dinarjev ni dal nobeden. Ko sta moža prišla k Tevžu, ki so ga vsi v fari imeli za najbogatejšega, jima je dal osem dinarjev. Bil je to njegov zadnji denar, ki ga je nabral po vseh žepih, in niti para mu ni ostala. Županu in kaplanu pa se je zdel tak majhen dar sramoten. Rekla seveda nista nič, kaplan ga je nevoljno pogledal, župan pa je počasi štel in zaničljivo ponavljal: "Bog plačaj! Bog plačaj!"

Prihodnjo nedeljo je kaplan vendar enkrat ujel Tevža na samem.

"Tevž," je začel strogo, tudi če pozabim, da sva si bila prijatelja, že kot tvoj dušni pa-

stir ti moram resnico povedati. Malo ti je mar za čast in dobro ime in poštenje, da le denar na kup grabiš! Nekaj pa ti mora biti mar! Pot, po kateri zdaj hodiš, vodi naravnost v pogubo. Pijanču, lahkomišelnežu človek še odpusti; lakomnost pa je najgrša strast ne le v človeških, ampak tudi v božjih očeh. Niti v sanjah bi si ne bil mislil, da bo s teboj tako. Toda kaj! Že v svetem pismu beremo, kam vse človeka lakomnost pripelja. Judež v začetku gotovo ni bil slab človek; tedaj ga Gospod ne bi bil med učence sprejel. Lakomnost pa ga je tako premotila, da je Zveličarja izdal in s mega Sinu božjega prodal sramotno. Njegovim zgolj za denar, denar. Ako se takoj ne spreobrneš, ti pravim, da boš kdaj še prišel v družbo Judežev. Spreobrne se! Drugače se bodo obrnili vsi pošteni ljudje od tebe—tudi jaz. To je moja zadnja prijateljska beseda."

(Dalje prihodnjič.)

Oglašajte v "Amer. Domovini"

GRDINA POGREBNI ZAVOD

1453 East 62 St. . . . 17002 Lakeshore Blvd

Pokličite podnevi ali ponoči

HEnderson 1-2088 KEEnmore 1-6300

Moderna podjetje — Zmerne cene

Za vaš pomembni dan!

Drage neveste!

Ena pomembnih predpriprav za najlepši dogodek življenja, je izbira poročnih vabil.

Oglasite se pri nas in oglejte si najnovejše, pravkar dospele vzorce vabil, naznanil, papirnatih prtičkov, kozarčnih podstavkov, vžigalic, na katerih je natiskano Vaše in njegovo ime.

Ogled je popolnoma neobvezen!

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland 3, Ohio

HE 1-0628

KOT PRED DAVNIMI DNEVI — V času parnih in raznih motornih žag so deske naglo na mestu, nekdanj je bilo to težko opravilo. Na sliki vidimo dva Indijanca, ko na misijonski postaji San Antonio v bližini Los Angeles, Calif., žagata deske, kot so to delali l. 1771, ko so misijonsko postajo gradili.